

ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ, ЩЕ НЕ ВЕЧІР

День видався важким, здолала втома,
Півдня в дорозі у моєму віці!
Щось заважає, важко навіть вдома
Відсапатися швидко від столиці.

Полегшення й надвечір не настало,
Я у тяжкому напівсні забувся,
Хоча пройшло і часу вже немало,
А спокій в душу поки не вернувся.

Не відалось, чого чекати далі,
Чи вдасться у здоров'ї вік дожити
І скільки мушу випити печалі,
Не варто ні гадать, ні ворожити.

Та ось під вечір гості завітали:
Приїхала дочка забрать онука
І кращими емоції помалу
Ставали, хоч уже близька розлука.

Як завжди, трохи сумно розлучатись,
Але побаченню завжди радієш
І міцно рідних хочеться обняти,
В очах крізь смуток ніжністю мокріє.

Що б не було, а ці яскраві миті

Урівноважать всі важкі години
Світитимуть, як сонце у блакиті,
До самої вечірньої стежини.

Скажи: □ Все буде добре, ще не вечір!
Бо знову прийде світло половою,
І в сірих буднях, що лежать на плечах,
Життя не раз порадує красою.

Дата написання вірша: 2021-01-08